

Informator Jedynecki

Luty / Marzec 2010

„Zapobieganie wypadkom” – apel
do rodziców

*Gazetka Przedszkola Samorządowego Nr 1
w Tomaszowie Lubelskim*

BEZPIECZNY

PRZEDSZKOLAK

Bezpieczeństwo dzieci ponad wszystko!

JAK UCZYĆ DZIECI BEZPIECZNYCH ZACHOWAŃ

Największym zmartwieniem rodziców jest zapewnienie dziecku dobrych warunków życia, a więc zadbanie o prawidłowy rozwój, opieka zdrowotna, wykształcenie dziecka. Ale najważniejszą sprawą, ważniejszą od wyboru szkoły, czy innych spraw jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa. Wydaje nam się, że kiedy my byliśmy dziećmi żyło się o wiele bezpieczniej. Nie było tylu przestępstw, nie zabijano i nie porywano dla okupu dzieci, nie było wykorzystywania seksualnego, ani znęcania się nad nimi. Pamiętam ze swego dzieciństwa jak latem bawiłam się z rówieśnikami na podwórku aż do zmroku i nigdy nikomu z moich przyjaciół nic złego się nie przytrafiło. Wiemy jednak wszyscy, że dawniej zdarzały się te wszystkie okropne rzeczy tak samo jak dzisiaj.

Wszyscy doskonale wiemy, że dzieci narażone są na wiele niebezpieczeństw, przed którymi nie potrafią się obronić. Rodziców zwłaszcza młodszych dzieci przeraża myśl, że mogliby choć na chwilę spuścić swoją pociechę z oczu. Rodzice starszych dzieci nie mają wyjścia, ich dzieci chcą być samodzielne ale umierają za każdym razem gdy nastolatek spóźnia się do domu.

Co można zrobić aby bezpiecznie wychować dziecko

Są dwa wyjścia:

1. Można trzymać dziecko pod kloszem

Jednym ze sposobów chronienia dziecka jest nie spuszczenie go z oczu. Jest to konieczne tylko wobec małych dzieci lub w wyjątkowej sytuacji np. choroby dziecka czy kalectwa.

Są jednak dzieci, którym należy współczuć, że nigdy nie miały okazji nauczyć się samodzielności nieustannie kontrolowane przez nadopieczne matki czy ojców. Musimy zapanować nad swoim lękiem, przecież nie będziemy z dziećmi całą dobę. Dzieci muszą się nauczyć samodzielności, pewności siebie, jaką daje tylko znajomość życia.

2. Można uczyć dziecko, jak ma sobie radzić w trudnych sytuacjach

Dziecko w wieku przedszkolnym w ogóle nie powinno zostawać bez opieki dorosłych, ale im wcześniej zaczniemy uczyć dziecko radzenia sobie w sytuacjach zagrożenia tym lepiej. Oczywiście życzę wszystkim dzieciom aby nigdy nie musiały skorzystać ze swoich umiejętności w tej dziedzinie. Musimy jednak nauczyć je życia we współczesnym świecie i pokazać sposoby radzenia sobie, kiedy ktoś chce je skrzywdzić.

Nie wystarczy mówić dziecku, co i jak należy robić, lecz ćwiczyć tak długo aż nabierze wprawy. Trening można uznać za zakończony dopiero wówczas, gdy uznamy, że dziecko naprawdę potrafi wrzasnąć na kogoś, kto chce mu zrobić krzywdę. Zanim przystąpimy do nauki konkretnych zachowań należy przybliżyć dziecku temat bezpieczeństwa mówiąc, że to nic innego jak dbanie o siebie. Najważniejszą sprawą, od której zaczniemy, to przekonanie dziecka, że powinno mówić nam o wszystkim co mu się przydarzyło. Dziecko musi wiedzieć, że ma w rodzicach sprzymierzeńca. Musi wiedzieć, że istnieją sposoby unikania niebezpieczeństwa i koniecznie trzeba informować rodziców o wszystkich sytuacjach, w których czuło się zagrożone.

Od czego zacząć rozmowę z dzieckiem

*** Rozmowa o prawie do bezpieczeństwa**

Wy tłumacz dziecku, że każdy człowiek ma prawa, których nikt nie może go pozbawić. Zapytaj dziecko w jakich sytuacjach czuje się bezpiecznie. Następnie wytłumacz dziecku, że czasami jedni ludzie usiłują innym zabrać ich prawa, w tym także prawo do bezpieczeństwa. Należy wyraźnie powiedzieć dziecku, że w takich przypadkach musi protestować i szukać pomocy u innych i że rodzice będą zawsze po jego stronie.

*** Rozmowa o złym i dobrym dotykaniu**

Zacznij rozmowę od wyjaśnienia różnic między dotykaniem bezpiecznym i tym, które takie nie jest. Wy tłumacz dziecku, że jeśli nie chce, żeby go dotykano czy całowano ma prawo głośno to powiedzieć, nawet wtedy, gdy kocha osobę, która chce to zrobić. Są dzieci, które nie lubią całowania przez niektóre ciocie, czy dziadków choć ich samych lubią. Nie należy zmuszać dzieci do takich zachowań, w ten sposób uczą się swoich praw i będą mogły o nie zawalczyć w chwili zagrożenia.

*** Naucz dziecko, jak może mówić „nie”**

Nie ucz dziecka bezwzględnej posłuszeństwa wobec wszystkich dorosłych. Powiedz mu raczej, że kiedy czuje się zagrożone ma prawo powiedzieć „nie” każdemu dorosłemu. Wiele dzieci nie potrafi sprzeciwić się dorosłemu, dlatego też należy przeciwyczyć z nimi stanowczą odmowę.

Powiedz dziecku, że w żadnym przypadku nie musi się tłumaczyć, dlaczego nie chce z kimś rozmawiać. Ważne aby nauka stanowczego odmawiania odbywała się w miejscu, w którym dziecko czuje się bezpiecznie. Ćwiczenia sprawią, że gdy dziecko znajdzie się w niebezpieczeństwie, bez zastanowienia, niejako automatycznie powie „nie”. Odmowa zachowania tajemnicy, rozróżnianie między złym i dobrym dotykaniem oraz umiejętność mówienia „nie” to bardzo skuteczne środki obrony przed nie agresywnym i znanym dziecku dorosłym.

*** Rozmawiaj z dzieckiem na temat jego ciała**

Wy tłumacz dziecku, że ciało jest jego wyłączną własnością i że nikt nie ma prawa go dotykać w sposób, który jest dla niego nieprzyjemny lub wprawia go w zakłopotanie.

*** Powiedz dziecku o groźnych i niegroźnych tajemnicach**

Wy tłumacz dziecku, że niegroźną tajemnicą jest przygotowanie np. upominku niespodzianki dla siostry z okazji urodzin.

Osobnicy napastujący dzieci bardzo często bazują na dziecięcej potrzebie dochowania tajemnicy. Należy wytłumaczyć dziecku, że nikt nie ma prawa wymagać od niego dochowania tajemnicy, która ma jakikolwiek związek z dotykaniem jego ciała.

Powiedz dziecku, że jeżeli ktokolwiek będzie dotykał jego ciała, a potem żądał dochowania tajemnicy, koniecznie powinno jak najprędzej powiedzieć o tym mamie lub tacie lub innej osobie, do której dziecko ma zaufanie.

*** Zachęcaj dziecko do mówienia**

Dziecko musi mieć poczucie, że cokolwiek się nie stanie ma oparcie w swoich rodzicach. Musi mieć pewność, że zawsze będzie wysłuchane i zrozumiane przez najbliższych, że niezależnie od okoliczności zawsze będziesz po jego stronie.

*** Nie dziel ludzi na dobrych i złych**

Ludzie krzywdzący dzieci najczęściej wcale nie wyglądają na złych, są mili uśmiechnięci, często ładnie ubrani wzbudzają zaufanie. Zamiast mówić dzieciom, żeby uważali na złych ludzi, lepiej nauczyć je oznak grożącego

niebezpieczeństwa.

Koniecznle trzeba przekonać dziecko, że powinno uciekać, jeśli ktokolwiek próbuje zrobić coś co przeraża, czy zawstydzia. Powiedz dziecku, że jeśli ktoś podchodzi do niego i chce rozmawiać, kiedy jest samo, powinno udać, że nic nie słyszy i odejść bez słowa.

* Wierz swojemu dziecku

Musisz stworzyć dziecku poczucie bezpieczeństwa, poczucie pewności, że zawsze zostanie wysłuchane i że dorośli mu uwierzą. W takiej atmosferze będzie miało odwagę powiedzieć o wszystkich swoich obawach i łatwiej uniknie niebezpiecznych sytuacji.

* Pobaw się z dzieckiem w „co by było gdyby”

Przećwicz z dzieckiem różne sytuacje np. co byś zrobił gdy ktoś zapuka do drzwi, a mnie nie będzie wtedy w domu? Lub co zrobisz gdy zgubisz się w sklepie?

Pamiętajmy o tym aby jak najwcześniej nauczyć dziecko jak się nazywa i gdzie mieszka.

* Pozwól dziecku na łamanie zasad

Dziecko, które znalazło się w trudnej sytuacji może napytać sobie biedy tylko dlatego, że ograniczają je obowiązujące w życiu zasady postępowania. Ucząc dziecko zasad bezpieczeństwa, musimy mu powiedzieć że każda reguła ma wyjątki. Najważniejsze jest przekonanie dziecka, że kiedy grozi mu niebezpieczeństwo, wolno mu użyć wszelkich sposobów (nawet tych najsurowiej zabronionych w normalnych warunkach), byleby tylko nic złego mu się nie stało. Używając języka odpowiedniego do wieku dziecka, powiedz mu, że mogą mu się zdarzyć takie sytuacje, kiedy powinno odmówić komuś, kogo kocha, krzyczeć, uciekać, gryźć, kopać, kłamać czy nawet zbić szybę. Powiedz, że w obliczu niebezpieczeństwa pozwalasz mu łamać wszelkie zasady, że zawsze będziesz po jego stronie i że nigdy go za to nie skrzyczysz.

CO JESZCZE MOŻESZ ZROBIĆ UCZĄC DZIECKO BEZPIECZNYCH ZACHOWAŃ

- Dziecko musi wiedzieć jak się nazywa i gdzie mieszka.
- Powinno wiedzieć, że kiedy odbiera telefon nie powinno mówić gdzie mieszka ani jak się nazywa.
- Poćwicz z dzieckiem wzywanie pomocy przez telefon.
- Nie wypisuj nazwiska dziecka na zewnętrznych częściach jego odzieży ani na książkach.
- Uwważaj na negatywne reakcje dziecka wobec różnych osób.
- Ustal z dzieckiem listę osób, do których ma zaufanie.
- Naucz dziecko, aby nigdy nie otwierało nikomu drzwi kiedy jest samo w domu.
- Przytulaj i całuj swoje dziecko przy każdej okazji.

Choć porwania i morderstwa dzieci zdarzają się rzadko, to musimy o nich pamiętać, by pomóc naszym dzieciom uniknąć strasznego losu. Dziecko musi umieć w sytuacjach zagrożenia uciekać, kopać, gryźć i wrzeszczeć w niebogłosy.

Apel do Rodziców

Jedną z najczęstszych przyczyn kłopotów dzieci jest ich łatwowierność i naiwność. Musicie Państwo zrobić wszystko, aby Wasze dzieci były zawsze bezpieczne.

Prosimy uwzględnić w postępowaniu wychowawczym następujące sugestie:

- Dajcie dziecku przykład prawidłowego postępowania w każdej sytuacji zagrożenia zdrowia i życia.
- Nauczcie ich bezpiecznych zabaw.
- Nie pozwólcie dzieciom opowiadać komukolwiek o Waszej sytuacji materialnej.
- Nauczcie dzieci bezpiecznego poruszania się po drogach - wkrótce będą samodzielnie z nich korzystać.
- Zabrońcie dzieciom odbierać telefony od obcych pod czas Waszej nieobecności.
- Zabrońcie dzieciom wpuszczania do domu obcych podczas Waszej nieobecności.

Aby zapewnić dziecku bezpieczeństwo, powinniście Państwo:

- stworzyć maluchom odpowiednie warunki i miejsce do zabawy.
- Uczyć dzieci zasad bezpiecznej zabawy i konsekwentnie wymagać ich przestrzegania.
- Stosować umowy, które jasno określają dzieciom granice postępowania w kategoriach "tak wolno" - "to jest zabronione!".
- Często telefonować do domu, aby dzieci nie czuły się samotnie.
- Schować w niedostępnym miejscu lekarstwa i artykuły chemiczne, aby dzieci omyłkowo ich nie spożyły.
- Ukryć ostre narzędzia i zapalki, aby nie kusiły dzieci do nierozważnych zabaw.
- Zadbać o odpowiednie zabezpieczenie instalacji elektrycznej, gazowej i wodnej.

- **Zamontować w drzwiach odpowiednie zamki, które uchronią przed włamaniem.**
- **Poprosić sąsiadów o zwrócenie uwagi na obcych, którzy pojawiliby się w pobliżu Waszego domu.**

Nauczcie Państwo Wasze dzieci numerów alarmowych, by w razie zagrożeń umiały wezwać pomoc:

997 - policja

998 - straż pożarna

999 - pogotowie ratunkowe